

شمس الدین محمد بن محمد بن حمزہ رومی
حنفی فناری، ابن فناری

(۷۵۱ - ۸۳۴ ق)

از اکابر علمای عثمانی و در معانی و بیان و
هیئت و قرائات و علوم متداوله و حیدعصر
خود و یکی از چند تن رؤسای علمی میباشد
که در آن زمان هر کدام در یک رشته متخصص
و فرید بوده اند . او در بیروت و بروسه و
قسطنطنیه سمت قضاوت داشت بعداً بمنصب
شیخ الاسلامی رسید و نزد سلاطین عثمانی
مقرب بود . در اواخر از چشم نا بینا شده
و بسال ۸۳۴ در گذشت (ریحانة الادب ،
ج ۳ ، ص ۲۲۹)

- ۱ - عین الاعیان فی تفسیر سورة الفاتحه (عربی) ،
آستانه ، ۱۳۲۶ ق ، سری .
۲ - مصابیح الانس بین المعقول و الملهود فی شرح
مفاتیح غیب الجمع و الوجود (عربی) ،
صدرالدین محمد بن اسحاق قونیوی ، شرح ،
طهران ، ۱۳۲۳ ق ، سنگی ، رحلی ، خط
محمد صادق بن محمد رضا توسرکانی ، چاپ
شیخ احمد شیرازی ، ۳۴۳ ص ، با حاشیه
میرزا محمد هاشم اشکوری .